

Medlem af Inatsisartut Aleqa Hammond, Siumut
HER

Svar på § 37-spørgsmål nr. 2012-028 til Naalakkersuisut vedrørende spildevand fra London Mining og andre storskalaprojekter.

8. februar 2012
Sagsnr. 2012-060499
Dok. Nr.

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område.

Postboks 1601
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 56 00
E-mail: isiin@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Spørgsmål 1:

Hvordan vil Naalakkersuisut sikre, at London Mining og andre storskala mineselskaber kontrollerer deres spildevand for at sikre, at fjordene ikke forurenes af tungmetaller, kemikalier og deslige?

Svar :

Al råstofaktivitet i Grønland er underlagt råstoflovens krav om at der skal foreligge en tilladelse fra myndighederne før arbejdet kan påbegyndes.

Hvis efterforskning resulterer i en plan om at udnytte en mineralforekomst, er der omfattende krav til mineselskaber om gennemførelse af baggrundsmiljøundersøgelser, samt vurdering af virkningen på miljø i en eller flere VVM-redegørelser. En VVM-redegørelse skal følge Råstofdirektoratets retningslinjer som angivet i "[EIA_guidelines_mining](#)".

VVM-redegørelsen behandles af DCE (tidligere DMU – Danmarks Miljøundersøgelser). VVM-redegørelsen offentliggøres til høring, før Naalakkersuisut beslutter om mineprojektet kan godkendes eller ej. VVM-redegørelsen og miljøbaggrundsundersøgelser udarbejdes i samråd med DCE, der har mange års erfaring og en stor viden indenfor miljøpåvirkning og mineralefterforskning og udnyttelse i Grønland.

I VVM-redegørelsen skal indgå en detaljeret vurdering af mineprojektet, virkninger på miljøet under anlæggelse og drift, en plan for afhjælpning af mulige miljøpåvirkninger, et program for miljøovervågning, samt en plan for lukning og genetablering af området.

Miljøhensyn som skal behandles i en VVM-redegørelse omfatter forstyrrelse i området (fx fra vej-, skib og helikoptertrafik), forureningsspørgsmål med fx spredning af tungmetaller fra oparbejdning af malm og deponering af restprodukter, samt konflikter med eksisterende arealanvendelse (fiskeri, jagt, turisme osv.).

Grundlaget for en VVM-redegørelse er en detaljeret beskrivelse af miljø, biologi og kemi i områder som kan blive påvirket, samt potentialet for udvaskning af tungmetaller fra malmen og tailings (restprodukt fra udnyttelse af mineraler). Det vil ofte være nødvendigt at gennemføre supplerende baggrundsundersøgelser vedrørende miljømæssige forhold i området. Miljøbeskyttelse i forbindelse med minevirksomhed vil altid skulle tilrettelægges i forhold til den enkelte mine. Risikoen for forurening vil være specifik for den enkelte forekomst. Det fysiske og kemiske miljø for minedrift, oparbejdning af malm og udskibning vil variere meget fra sted til sted. Der vil derfor oftest skulle tages særlige lokale hensyn til dyre- og planteliv, samt den menneskelige brug af området ved jagt fiskeri, turisme og lignende.

Der er sket en markant udvikling i kravene til miljøbeskyttelse ved minevirksomhed over de seneste årtier. Miljøkravene bliver stadig strengere og koncessionshaveren skal finansiere alle miljøbeskyttelses-foranstaltninger. Dette sikres blandt andet ved krav om garantier i form af bankdeponeringer til sikring af miljøbeskyttelses-foranstaltninger og oprydning. Ikke mindst af hensyn til sårbarheden af det arktiske miljø, tilstræber Naalakkersuisut et meget højt niveau i miljøbeskyttelsen ved minevirksomhed. Der er opstillet skrappe grænseværdier for i hvilket omfang minedriften må påvirke miljøet. De samlede miljøkrav er en vigtig del af udnyttelsestilladelsen.

Når selskabet har fået lov til at udnytte en forekomst, fører DCE og Råstofdirektoratet løbende tilsyn for at kontrollere om grænseværdierne overholdes. Der foretages således omfattende miljøundersøgelse af planter, fisk, muslinger og af vandet i området omkring minen, for at sikre at de fastsatte grænseværdier overholdes. Ligeledes føres der tilsyn med at brydning og transport m.m. af malm sker på en miljømæssig forsvarlig måde, ligesom det kontrolleres om f.eks. olie og kemikalier opbevares og håndteres korrekt. For de eksisterende og kommende miner udarbejder DCE miljømoniteringsplaner og DCE gennemfører monitoring og rapportering. I et tæt samarbejde mellem Råstofdirektoratet og DCE kontrolleres det, at mineselskabers egenkontrol af aktiviteter er ensartet og af høj kvalitet.

Efterforskningsaktiviteter reguleres af "Standardvilkårene for efterforskningstilladelser" og "Regler for feltarbejde og rapportering vedrørende mineralske råstoffer". Reglerne foreskriver, at feltarbejde skal udføres under hensyntagen til, at dyrelivet ikke unødigt må forstyrres, at overflade og vegetation ikke unødigt må beskadiges, samt at forurening og anden skadelig indvirkning på miljøet begrænses mest muligt. Feltreglerne indeholder retningslinjer for hvordan et selskab skal forholde sig ved transport i terrænet, ved indretning af feltlejlre, borer, sprængningsarbejde og lign.

I forhold til udledning af spildevand til fjorden vil der blive fastsat krav til indhold af forurenende stoffer i spildevandet. De fastsatte grænseværdier skal sikre, at vandkvalitetskriterier for havvand i EIA- guidelines ikke bliver overskredet. For specifikke kemikalier vil vandkvalitetskriterier blive fastlagt efter internationale standarder. Overholdelse af grænseværdier i spildevand vil bl.a. blive overvåget ved hjælp af sensorer som overvåger fx ledningsevne i spildevandet (kontinuerte målinger). Der vil både blive krav om egenkontrol målinger udført af selskabet, og målinger og prøver udtaget af myndighe-

derne ved tilsyn, samt ved miljøundersøgelser, hvor koncentrationer af mulige forurenende stoffer måles i vandprøver, tangplanter, fisk, muslinger og havbunden i fjorden ved udledningsstedet og i et baggrundsområde, for løbende at følge op på og sikre effekten af de fastsatte krav. Tilsvarende vil der blive stillet krav til udledninger til atmosfæren af bl.a. støv og forbrændingsprodukter.

Alle mineselskaber, herunder også London Mining, er pålagt at udarbejde såkaldte VVM-redegørelser. Som beskrevet i bilaget er al råstofaktivitet i Grønland underlagt råstoflovens krav. Herunder skal der foreligge en tilladelse fra myndighedernes side, før arbejdet kan påbegyndes. Kravene til udledninger af spildevand m.v. er defineret i myndighedernes retningslinjer for udarbejdelse af en VVM-redegørelse for mineprojekter, som nærmere beskrevet ovenfor. En VVM-redegørelse for ISUA projektet er under udarbejdelse af London Mining og deres tilknyttede konsulentfirmaer. VVM-redegørelsen udarbejdes i samråd med DCE og Råstofdirektoratet.

Spørgsmål 2:

Hvilke forbehold er der taget for at undersøge minedriftens virkning på fisk og sæler mm, inden der gives tilladelse til udnyttelse?

Svar:

De fastlagte Vandkvalitetskriterier er fastlagt, så de sikrer, at vandmiljøet herunder fisk og sæler ikke påvirkes af spildevandet. Eventuel forstyrrelse af fisk og sæler, fra bl.a. skibstrafikken, vil blive behandlet i VVM-redegørelsen og tiltag/regulering med henblik på at mindske en eventuel forstyrrelse fra skibstrafikken vil blive indarbejdet i projektet.

Mineselskabet er ansvarlig for, at miljøkrav overholdes, herunder krav vedrørende udledning af spildevand og udledninger til atmosfæren. Skulle miljøovervågningen vise, at de stillede krav ikke er tilstrækkelige til at beskytte miljøet, kan Råstofdirektoratet skærpe kravene. Drifts- og måleresultater skal gøres tilgængelige for myndighederne. Selskabet vil også skulle oplyse om mængder af spildevand og fremlægge data for driften af anlæg, som har betydning for sammensætningen og kvaliteten af det spildevand, som ledes ud i fjorden. Et særligt krav til selskaberne er, at der allerede ved godkendelsen af et mineprojekt stilles krav om, at der er økonomisk sikkerhed for, at påvirkede områder ved lukning af projektet reetableres miljømæssigt forsvarligt og således, at der for eksempel ikke sker forurening efter lukningen.

Spørgsmål 3:

Hvilket ansvar vil man tillægge mineselskaberne?

Svar:

Det rejste spørgsmålet er reguleret på flere måder i råstofloven. Både i bestemmelserne i kapitel 10 om ophør af aktiviteter efter tilladelser og i bestemmelserne i kapitlerne 13-14 om miljøbeskyttelse, miljøansvar og erstatning for miljøskader og i den generelle re-

gel i § 93 om rettighedshavers objektive ansvar for erstatning af skader, der forvoldes ved virksomhed eller aktiviteter omfattet af en tilladelse meddelt efter råstofloven.

Efter bestemmelserne i kapitel 10 i råstofloven er det fastsat i alle tilladelser, at mineselskabet har pligt til at fjerne anlæg og foretage oprydning ved virksomhedens ophør efter en i forvejen godkendt nedlukningsplan. Som udgangspunkt vil der altid blive stillet krav om en fuldstændig oprydning. Derudover skal rettighedshaveren i øvrigt foretage oprydning og lignende i de berørte områder.

Inden iværksættelse af udnyttelse skal en nedlukningsplan være godkendt af Naalakkersuisut. Nedlukningsplanen skal indeholde en plan for, hvad der skal ske ved virksomhedens ophør med anlæg med videre, og hvordan det økonomisk sikres, at planen gennemføres. Kapitel 10 har særligt fokus på varetagelse af miljø- og sikkerhedsmæssige hensyn og sikring af oprydning med videre ved nedlukning og ophør af udnyttelsesvirksomhed.

Til sikring af, at mineselskabet opfylder sine forpligtelser til oprydning kræves der altid sikkerhedsstillelsen i form af deponering i pengeinstitut eller anden tilsvarende sikkerhed.

Hvis mineselskabet ikke efterkommer et påbud om iværksættelse af foranstaltningerne efter den godkendte nedlukningsplan kan Naalakkersuisut gennemføre foranstaltningerne efter stk. 1 for rettighedshaverens regning. I praksis vil den stillede sikkerhed blive anvendt til dette formål.

Efter Råstoflovens bestemmelser i kapitel 14 skal mineselskabet erstatte den skade som forureningen medfører selv om skaden er hændelig. Med råstofloven indførtes der et objektivt erstatningsansvar for den, der som led i aktivitet omfattet af råstofloven forårsager en forurening, som medfører en skade. Det vil sige at også en entreprenør der arbejder for mineselskabet vil kunne ifalde objektivt ansvar. I så fald vil mineselskabet og den entreprenør der udfører virksomheden ifalde et fælles solidarisk ansvar.

Den almindelige miljølov, Inatsisartutlov nr. 9 af 22. november 2011 om beskyttelse af miljøet, fastsætter **ikke lige så skrappe betingelser som miljøkravene efter råstofloven, d.v.s.** skrappe bestemmelser om objektivt ansvar for miljøskader. Et sådant ansvar kan kun pålægges ved aktiviteter, hvor råstoflovens miljøregler finder anvendelse. Med bestemmelse i § 92 råstofloven blev der indført et objektivt ansvar for enhver skade, der forvoldes ved virksomhed eller aktiviteter, der er omfattet af tilladelse meddelt efter råstofloven.

Bestemmelsen blev indført blandt med den begrundelse at et mineselskab som er ansvarlige for råstofaktiviteter i henhold til råstofloven og som i almindelighed opnår en økonomisk indtjening ved deres virksomhed eller aktivitet, skal betale erstatning for de skader, som mineselskabet forvolder som led i denne aktivitet.

Objektivt ansvar antages at have en vis præventiv virkning, idet mineselskaberne tilskyndes til at foretage forebyggende foranstaltninger for at undgå og begrænse skader og erstatningsansvar. Med råstoflovens objektive ansvar blev der indført en vigtig forbedring af skadelidtes retsstilling. Indførelsen af det objektive ansvar sikrer, at skadelidte fremover vil kunne gennemføre krav om erstatning over for skadevolder også ved skader, der skyldes hændelige forhold.

Inden for andre områder end råstofområdet skal skadelidte typisk bevise, at skadevolderen har begået fejl eller forsømmelser. Dette bevis vil ofte være vanskeligt at føre for den skadelidte. En ordning med objektive ansvar som efter råstofloven gør det overflødig at føre bevis for, at skadevolder har begået fejl eller forsømmelser.

Råstoflovens skærpede ansvar skal blandt andet ses i lyset af, at de kommercielle aktiviteter typisk vil foregå i eller i nærheden af sårbar grønlandsk natur, hvor der kan ske uoprettelig skade, hvis virksomheden eller aktiviteten ikke udøves i overensstemmelse med gældende regler og med største forsigtighed.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Ove Karl Berthelsen